

hvis resultater han til trods for de mange problemer, der opstod under samlingen, betegner som positive.

Sikkerhedsrådets beretning.

(Dagsordenens punkt 11).

Plenarforsamlingen vedtog den 12. december 1970 uden debat og uden afstemning et af Finland og Zambia fremlagt resolutionsudkast, hvorefter forsamlingen tager sikkerhedsrådets beretning for perioden 16. juli 1969 til 15. juli 1970 til efterretning. (Res. 2699 (XXV)).

Det økonomiske og sociale Råds beretning.

(Dagsordenens punkt 12).

Følgende kapitler i Det økonomiske og sociale Råds beretning var blevet allokeret til behandling direkte i plenarforsamlingen: Kapitel XI, pkt. E om undervisning i FN's og særorganisationernes formål og principper, struktur og virksomhed i skoler og andre undervisningsinstitutioner i medlemslandene, kapitel XIV om konstitutionelle og organisatoriske spørgsmål samt kapitel XV om forholdet til ikke-guvernemntale organisationer.

De nævnte kapitler blev uden debat taget til efterretning af plenarforsamlingen den 16. december 1970.

Beretning fra Den internationale Domstol.

(Dagsordenens punkt 14).

Generalforsamlingen tog den 12. december 1970 uden debat beretningen fra Den internationale Domstol til efterretning.

Beretning fra Den internationale Atomenergiorganisation (IAEA).

(Dagsordenens punkt 15).

Plenarforsamlingen vedtog den 4. december 1970 uden afstemning et af Holland, Indien og Polen fremsat resolutionsforslag, hvorefter generalforsamlingen tager IAEAs årsberetning til efterretning, udtrykker tilfredshed med den stadig mere dynamiske og

konstruktive rolle, som IAEA spiller i medlemslandenes fredelige udnyttelse af atomenergi, udtrykker anerkendelse af det arbejde, IAEA udfører for at opfylde sit ansvar i henhold til sine statutter for gennemførelsen af sikkerhedsforanstaltninger og opfordrer generalsekretæren til at tilsende IAEAs generaldirektør mødereferaterne af generalforsamlingens behandling af sager vedrørende organisationens virksomhed med anmodning om at IAEA tager disse i betragtning i sit fremtidige arbejde. (Res. 2655 (XXV)).

Årsberetningen var forinden blevet introduceret af IAEAs generaldirektør Sigvard Ekelund, som fandt det opmuntrende, at ikke-spredningsaftalen var trådt i kraft i de første måneder af det netop indledte nedrustningstiår. Aftalen var nu undertegnet af 96 lande og ratificeret af 63. IAEA havde etableret en „safeguards committee“, som var åben for alle medlemslande, til at rådgive med hensyn til udarbejdelsen af de i aftalen omtalte sikkerhedssystemer. Komiteen havde indledt sit arbejde i sommeren 1970 og var allerede i forhandling med 24 landes regeringer om indgåelse af de med sådanne systemer forbundne aftaler. Også udenfor ikke-spredningsaftalens sikkerhedssystemer ville en almindelig akcept af IAEAs sikkerhedssystem kunne virke fremmende for den fredelige udnyttelse af atomenergien ved at opbygge en atmosfære af tillid som tillader fri udveksling af udstyr, materiale og information mellem medlemslandene.

Omkostningerne ved IAEAs arbejde i forbindelse med ikke-spredningsaftalen ville være i stadig stigen. Medens disse således i 1970 udgjorde 10 pct. af organisationens samlede budget, kunne de anslås til at udgøre ca. 25 pct. i 1975.

En øget anvendelse af atomenergi ville kræve et brændstofforbrug, som det næppe ville være muligt at dække fra de eksisterende ressourcer. 95 pct. af uranudvindingen foregik i de industrialiserede lande, men der var grund til at tro, at der i udviklingslandene fandtes store reserver. Der måtte afsættes midler til gennemførelse af de nødvendige geologiske undersøgelser til lokalisering af disse reserver.

Organisationen havde besluttet at øge målet for de årlige bidrag til den frivillige